

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an. . . . . 180 Lei
Pe jumătate. . . . . 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Muncește cu hărnicie

Orice slujbă va avea omul, dacă muncește și e harnic, totdeauna e mulțămît și fericit

Omul ca să trăiască, trebuie să muncească. Munca este ocupația zilnică a omului. Încă de mic omul trebuie să se obișnuiască cu munca. Copilul când se joacă încă muncește. Fără să-și deie seama, băieții mici, când se joacă, își zidesc case, își fac diferite unelte de lucru, iar fetele își îngrijesc păpușa și o îmbracă cu rochiță făcută de ele.

Este o muncă pe care o fac cu cea mai mare plăcere și care e temelie muncii pe care ei o vor săvârși în viitor.

Când vedem copiii jucându-se, să-i lăsăm în pace, căci prin joc se deprind cu munca. Mai târziu, când ajung mari și își dau seama de rostul vieții, vor continua să muncească cu plăcere, știind, că prin muncă își asigură un trai bun și îndestulător, din care va urma numai mângâiere și fericire.

„Omul muncitor, de pâine nu duce dor“.

O altă zicătoare spune: „Omul care este harnic, totdeauna are praznic, iar cel nevoiaș și prost și în ziua de Paști are post“. Adecă, omul care muncește cu dragoste, are tot ce-i trebuie și nu duce lipsă niciodată, pe când acela care lucrează numai de silă și care nu pune dragoste în muncă, e sărac, lipsit și niciodată nu e mulțumit.

„Cine nu lucrează, cu lipsa ierneză și cu ea vărează“.

Munca este cea mai nobilă ocupație a omului. Insuși Domnul Christos a muncit alături de tatăl său Iosif, pentru ca prin munca mânilor sale să-și câștige celea trebuincioase vieții.

Au fost regi, cari au învățat câte o meserie, vrând să ne arate, că munca nu e de desprețuit.

Despre Petru cel mare, țarul Rusiei, se spune, că a învățat construirea corăbiilor și lucra alături de alți muncitori.

Iosif al II, împăratul Austriei, um-

blând odată prin Boemia, a întâlnit un plugar, care ara cu plugul pe câmp. Vrând să arate cât de prețuit este omul muncitor, s'a dat jos din trăsură, a apucat de coarnele plugului și a tras mai multe brazde.

Regii noștri, Carol I și Ferdinand I, încă au prețuit munca și s'au priceput la mai multe meserii. Iar Marele Voevod Mihai învață mecanica și când are vreme lucrează și în grădină cu sapa și cu grebla.

Munca e de două feluri: cu brațele și cu mintea. Cu brațele lucrează plugarii și meseriașii, iar cu mintea lucrează cei ce scriu în cancelarii și fac tot felul de socoteli.

Amândouă sunt bune și nobile. Și nu-i iertat ca una să desprețuiască pe cealaltă.

Cel ce lucrează cu brațele, pe câmp sau în atelier, când are vreme, să ce-tească și câte-o carte sau câte-o gazetă bună și să învețe tot ce crede că îi este de folos.

Iar cel ce lucrează cu mintea, să nu desprețuiască munca cu brațele. Aceasta muncă întărește și însănătoșează corpul. Și minte sănătoasă numai în corp sănătos poate sălășlui.

De aceea, ori ce slujbă va avea omul: plugar, ziler, meseriaș, negustor sau scriitor în cancelarie să lucreze din inimă și cu hărnicie.

„Viitorul este al omului muncitor“. Oamenii harnici și muncitori sunt totdeauna mulțumiți și îndestuliți, iar țara, care are astfel de oameni încă e tare și dușmanii nu îndrănesc s'o atace.

Școlile se deschid la 1 Septembrie.

Toate gazetele credeau că dl Iorga va reveni asupra ordinului său de a se deschide școlile în loc de 15, la 1 Septembrie. S'au înșelat însă în credința lor. Dl Iorga a dat din nou ordin, în care școlile să se deschidă fără amânare la 1 Septembrie, iar acolo, unde școlile sunt încă în reparație, cursurile să se țină după amiază, în alte școli.

Dela mănăstirea Bicsadului

Nu se poate spune, cât folos sufletesc au creștinii din călătoriile lungi și obositoare, pe cari obișnuiesc să le facă, cu prilejul anumitor sărbări, la mănăstiri. Din vremuri vechi astfel de călătorii, numite pelerinaje, au fost în obicei, și sf. biserică le-a aprobat. Iertfa, pe care o aduce omul prin trud și oboseala călătoriei, însoțită de primirea sfintelor taine și de participarea la alte sfinte slujbe, au un dar de curățire sufletească mai mare.

La mănăstirea Bicsadului aceste pelerinaje s'au făcut anul acesta, cu mai multă solemnitate. La sărbătoarea ss. *Apostoli Petru și Pavel*, pe lângă mulțime de popor, au luat parte și doi episcopi: Preasf. episcop al Clujului *Dr. Iuliu Hossu*, și Preasf. episcop al Maramureșului *Dr. Alexandru Rusu*. Cel dintâiu a venit, ca fost Păstor sufetesc al acelor părți, să mai zică un ultim rămas bun păstoriiilor săi iubiți, iar al doilea a venit ca nou Păstor în mijlocul turmei sale iubite.

Au fost înălțătoare slujbele arhieresti, ținute cu atâta strălucire în mijlocul unei mulțimi atât de mari, mișcătoare cuvintele lor de învățătură, și neuitată procesiunea dela miezul nopții a arhierelui Alexandru împrejurul bisericii, cântându-se: „Cuvinesc cu adevărat“ întru onoarea Maicii Domnului!

Cu acest prilej, pe lângă multele slujbe și cuvântări, cari s'au ținut — au fost nu mai puțin de 4 cuvântări arhieresti — s'a făcut și închinarea întregel eparhii a Maramureșului *sub scutul special al Maicii Domnului*. Această eparhie deci în toate greutățile și năcazurile sale, întâiu și întâiu la Maica Domnului trebuie să alege, căci ea a primit eparhia și pe fiii ei sub scutul aripilor sale ocrotitoare.

La sărbătoarea sf. *Maria-mare*, la marea adunare de popor — ca la 15 mli de oameni — a luat parte și înalt Preasfințitul episcop al Orăzilor, *Dr. Valeriu Frențu*, care cu cuvântul său arhieresc a legat de inima creștinilor, să iubească sfânta Taină a Cuminecării, să se împărtășască des și să o cerceteze des în sfânta biserică; acolo este doar de față însuș Ius Hristos, Mântuitorul nostru.

La ambele pelerinaje s'a făcut pomennire și s'a serbat și jubileul de 1500 ani al sinodului din Efes, întru onoarea Maicii Domnului. Mulțime de mai multe mli de oameni s'au mărturisit și cuminecat. Iar mulțimea mângâierilor sufletești primite de creștinii cine le-ar putea spune?

Fericiți creștinii, cari pot lua parte la astfel de pelerinaje de învoire sufletească. Iar locașul de închinare a Maicii Domnului dela

Bixad cu smeriții el călugări se poate bucura că împărăție în depărtări mari lumină, căldură și mângăiere în năcăjitele și mult încercatele noastre suflete.

Un creștin.

Alte mângăieri în fața morții

Singurele mângăieri în fața morții ni-le dă credința. Toate mângăierile omenesci, cum spuneam și mai înainte, nu plătesc o zală. Singura mângăiere bună și cu adevărat vrednică de băgat în seamă este învățătura Domnului, așa cum se află depusă în sf. Scriptură și în sf. tradițiune, care se poate cuprinde în cuvintele Scripturii: »Vedea-voiu pe dumnezeul meu în pământul celor vii.«

Ce este adevărat întreaga viața noastră altceva decât o continuă căutare după Dumnezeu. Pe el îl căutăm decând ne naștem și până murim, dupăcum așa de frumos spune sf. Augustin: »Neliniștită este inima noastră până nu te va afla pe tine, Doamne«. Iar când îl vom afla, nu ne vom putea sătura de privirea lui față la față. Veni-va așa dară vremea, — peste 10, 20, 40, 60, 80 de ani — când tot cecece este pământesc în noi se va destrăma, și sufletul nostru nemuritor se va înfățișa înaintea dreptului Judecător, care ne va împărți, după vrednicie, în lăcașurile cele veșnice: pe unii cari am făcut rele, în partea din stânga, iar pe alții cari au trăit după poruncile Domnului, în partea din dreapta. Aceștia din urmă își vor vedea împlinite acolo toate dorințele lor, având fericire deplină. Veni-va deci viața cea veșnică, pentru cei ce au umblat în căile Domnului o viață frumoasă cum nimeni nu-și poate închipui, unde nu va fi nici întristare, nici suspinare, ci viață fără de stârșit. La viața aceasta ajung, prin moarte, scumpii noștri și acolo ajungem și noi. Pentruce deci atâta supărare, atâta durere, atâta tânguire în fața surorii noastre dulci, care este moartea?

În țara aceea fericită însă eu nu voiu vedea numai pe Dumnezeu meu, ci-l voiu vedea pe el în pământul celor vii, adevărat încunjurat de toți aceia cari trăiesc dincolo de mormânt. Acolo voiu vedea pe toți strămoșii mei, dela părinți și până la Adam, și-i voiu recunoaște, și mă vor recunoaște, și va fi o bucurie ca și care nici închipui nu ne putem. Aceasta se vede din mai multe părți ale sf. Scripturi. Așa de pildă când se desparte Isus de apostolii săi, Petru îl întreabă: »Doamne, unde mergi?« Răspuns-a Isus lui: »Unde merg eu, tu nu poți veni acum după mine, iar mai pe urmă vei veni« (Ioan 13, 36). De aici se vede foarte bine dorul de reîntâlnire. Și ce răspunde Petru? »Doamne, pentruce nu pot merge după tine acum? Sufletul meu îl voiu pune pentru tine?« Ca și când ar zice: Dacă numai moartea mă împiedică de a mă împreuna cu tine, iată, sunt gata să mor ori când, numai ca să nu ne despărțim în veci. Dacă cei iubiți nu s'ar întâlni în lumea cealaltă și

nu s'ar recunoaște, Isus abunăseamă l-ar fi deslușit pe Petru și pe ceilalți învățăcei despre aceasta, dar n'a făcut-o, semn că cecece dorește inima noastră se va întâmpla întocmai.

De altă parte nu numai în sf. Scriptură aflăm dovadă despre aceasta ci și în scrierile aproape ale tuturor sfinților părinți. Tertulian zice: În viața veșnică Dumnezeu nu va despărți pe cari i-a unit și a căror despărțire el nu a permis-o în această viață pământească. Femeia va fi tot dea-una soția bărbatului ei, iar bărbatul va poseda cecece în femeie e lucru de căpetenie și mai nobil, adevărat inima. Prin absența relațiilor inferioare ei nu vor pierde nimic; ori doară unirea nu e atunci mai tare și mai nobilă când e mai curată? Sf. Ciprian zice: »Fiind noi în această lume tristă ca niște străini și ca niște călători, suspinăm cu dor după ziua aceea când ne vom întoarce în ceruri și ne vom așeza în oasele noastre de acolo. Cel surghiunit oare nu se grăbește să se reîntoarcă în patria sa? Iar celce se imbarcă pe corabie, nu dorește oare un vânt prielnic ca să se poată reîntoarce cât mai curând, îmbrățișându-și pe ai săi? Patria noastră e cerul și părinții noștri s'au mutat acolo mai de grabă, ei ne așteaptă. Să ne grăbim deci și noi și să alergăm spre a-i saluta. Acolo ne așteaptă un număr mare de ființe iubite, o mulțime mare de părinți, frați, copil, cari acum, fiind asigurați de fericirea lor, sunt neliniștiți de mântuirea noastră. Să mergem să-i vedem și să-i îmbrățișăm. O, ce bucurie pentru ei și pentru noi!« Sf. Atanasie spune: »Sufletelor drepte în ceru Dumnezeu le dă o mare binefacere, și anume, de a se cunoaște împrumutat.«

Sfântului Ambroziu îi murise fratele. Iată cu ce rugăciune se îndreaptă el către suflet: »O, frate, dacă tu te-ai dus înainte mea, pregătește-mi un loc în aceea locuință comună, pe care eu acum atâta o doresc. Și fiindcă aici pe pământ toate ne-au fost comune, să nu cunoaștem nici în ceru legea împărțirii. Te conjur, nu face ca acela, care te dorește atât de mult, să aștepte prea mult. Așteaptă-l pe acela ce se apropie, ajută pe cel ce se grăbește, și dacă ți-se va părea că întârziez, fă-mă să viu. O, frate, ce mângăiere mi-ar mai rămânea dacă nu ași avea speranța că voiu fi reunit cu tine? Da, eu mă mângăiu, că despărțirea, ce s'a făcut prin depărțarea ta, nu va dura mult, și tu vei primi harul de a atrage la tine pe acela care așa de dureros plânge după tine.«

Sf. Augustin zice: »Morții nu se mai reîntorc, pentrucă dacă li-s'ar da lor puterea aceasta, nu ar fi noapte în care nu mi-ar apărea cucernica mea mamă, ea, care în cursul vieții sale nu putea trăi despărțită de mine, ea, care, pentruca să nu mă părăsească, m'a urmat pe pământ și pe mare până în cele mai depărtate regiuni ale pământului. Lui Dumnezeu nu-i place, ca, intrând ea în o viață mai fericită, să iubească mai puțin și să nu vină a mă mângăia în suferințele mele, ea, care m'a iubit mai mult decât aș putea eu spune, intrând în o viață mai fericită, e imposibil ca să mă iubească mai puțin.«

Sf. Ioan Gurădeaur îi sorie unei văduve, care-și plângea amar soțul: »Dacă dorești să-ți revezi soțul în ceru, dacă vrei să te buuri de a fi cu el împreună, să strălucească în tine curățenia vieții care a strălucit în el. Vei locui acolo cu el,

nu numai cinci ani, ca aici pe pământ, nu numai 20, 100, 1000, o sută de mii de ani, ci în toate veacurile, fără de sfârșit. Tu-l vei regăsi, nu mai mult în frumuseța aceea trupeză, cu care a fost îmbrăcat atunci când te-a părăsit, ci într'o splendoare, într'o frumuseță care întrece în strălucire chiar și razele soarelui. Dacă vei fi și tu atât de virtuoasă ca el, dacă vei fi primită într'o locuință cu el, vei putea fi din nou unită cu el pentru veșnicie, adevărat că nu prin legături de căsătorie pământească, ci printr'o legătură mai frumoasă. Prima căsătorie unește singur numai trupurile, pe când a doua, care e cu mult mai curată, mult mai plăcută și mai sfântă, unește inima cu inima.«

Dar la ce să mai citez și pe ceilalți sfinți părinți, ajunge cât am reprodus, pentruca toți creștinii să fie siguri că-n lumea cealaltă se vor întâlni părinții cu copiii lor, frații cu surorile, soții de căsătorie, prietenii și cunoscuții, și vor viețui în deplină fericire, înțelegere și dragoste împrumutată în vecii vecilor.

Părintele Iuliu

Unde vom ajunge?

Risipa, luxul și traiul prea bun, politica și răcirea față de biserică, ne duc la sapă de lemn

Nu le-a fost de ajuns oamenilor războiul cel mare, ca să-i strice, ci a mai trebuit să vină și politica, ca să-i demoralizeze cu desăvârșire. Lipsa fricei de Dumnezeu a contribuit și mai mult la stricarea oamenilor.

Greutățile cari apasă azi oamenii, se datoresc în cea mai mare parte lor. Risipa, luxul și traiul prea bun îi strică. Dacă ne gândim la anii trecuți, din 1920 până în 1930, aflăm că bani erau cât pleava; însă oamenii nu s'au gândit și la viitor. Au zidit palate în loc de case, s'au îmbrăcat domnește, mergeau pe la târguri, pentru diferite cumpărături, deși nu aveau lipsă de ele, mergând la târg nu își puneau merinde ca mai înainte, ci la amiază mergeau la restaurant, unde, după ce terminau cu masa, mai începeau și la chef. Cunoșc oameni, cari au luat bani dela bancă, ca să aibă cu ce merge la târg, ca să mai tragă și la măsă. De lux nici nu mai vorbim, căci doar se vede. Cine cunoaște satele noastre, vede că fetele de plugari nu le poți cunoaște dintre domnișoare, dar nici cismele flăcăilor dintre ale ofițerilor. Lux ca la boieri, în schimb dacă te duci la cărțile fonduare, datorii de zeci de mii. Nu-i vorbă, că locuința, traiul și îmbrăcămintea mai domnească sunt mai bune, însă pentru cine are parale. Iar plugarii trebuie să la mai serios înțeleapta vorbă: »Nu te întinde decât până unde-ți ajunge șolul!«

Înainte de războiu oamenii erau mai cu frica lui Dumnezeu, mai cu credință. Aceste două sunt singurele mângăieri ale omului când e lipsit și năcăjit. Înainte de război se mulțumeau cu un traiu mai sărac, cu o îmbrăcămintă mai modestă, asemenea cu locuința, iar, în ce privește banul, îl lega cu șapte aște: »Parale albe pentru zile negre«.

În ce privește politica pe acele vremuri, nici că-o cunoșteau oamenii. Oamenii nu trebuie să se împărțească în partide politice și să se dușmănească de moarte, — până nici la sf. biserică nu se mai duc din motivul, că curtare sau cutare dușman politic e cantor sau alt membru la sf. biserică. Această stare de lucruri a contribuit la pierderea credinței, și omul fără credință este pururea dușmănos și nemulțămît.

Ca să se înlătore neajunsurile și neca-

zurile de azi, trebuie să ne lăsăm de cele amintite mai înainte. Cumpără numai cele de lipsă. Nu cumpăra ceea ce nu ți-e de folos, sub cuvânt, că e ieftin.

Imbrăcăminte modestă, locuință modestă, și cu toate cele de lipsă. Am avut ocazia să văd case cari pe dinafară arată ca cele dela oraș — intrând înăuntru, mizeria e nedescris. Întrebând pe gazdă, de ce nu e de gata, mi-a răspuns, că nu mai are cu ce, și că a cheltuit foarte mult până acuma. În ce privește traiul omului trebuie să fie bun, însă nu luxos.

Mâncările cele mai bune și mai multe trebuie lăsate pe vară, când lucrul e mai greu și mai mult. Mâncările de pe la crișme trebuie lăsate, că pe lângă că sunt scumpe, nu-s nici sănătoase.

Dacă aceste 3 lucruri: Risipa, luxul și traiul desfrânat le vom înfrâna, vom pune ura deoparte, vom cerceta sf. biserică, ca adevărați creștini — pe nesimțite vom vedea, că neajunsurile și greutățile de azi vor dispărea și în locul lor va veni mulțămirea și bucuria.

Dela unire și până azi s'au perândat multe partide la conducerea țării, fiecare și-a încercat puterile și înțelepciunea, însă degeaba. Vremurile prin care trecem sunt foarte grele. Dar nu numai la noi, ci în toată lumea, aceasta o știu cei ce citesc foi mai mult, iar cari nu citesc cugetă, că numai lor li-e greu. Nu vedeți, că și din America vin acasă, ceea ce înseamnă, că nici acolo nu e mai bine.

Dacă acest rău este în toată lumea, trebuie să suferim cu toții și să așteptăm vremuri mai bune. Și nu trebuie ca lubiții noștri plugari să își facă de cap, că se vor face „socialiști” și „comuniști”, sau mai știu eu ce. Nu trebuie să le dați ascultare. Vă făgăduesc, sarea cu marea, deși ei n'au nimic. Sunt derbedei de pe la orașe, cărora nu le place să lucreze.

E lucru ușor de înțeles, că dacă vom merge mai departe cu o viață așa desfrânată, repede vom ajunge la o adevărată nenorocire. Plugarilor nu le este așa de rău, de oarece au ce mânca, din ce se îmbrăca, bani puțini le trebuie, pentru dări și alte cheltuieli, dar în

schimb e rău de funcționari, de meseriași și lucrători, cari dacă azi nu câștigă nimic, ca mâine n'au ce mânca.

Nu căuta fericire în lumea asta deșartă, cercetează sf. biserică, ca un adevărat creștin și prin aceasta vei pune mai puțin temelii pe lucrurile din lumea asta și vei deveni îndestulit și mulțămît.

Săg.

D. Hopideanu
abs. al șc. de agr.

Invățături cu folos

Camera de agricultură a județului Târnava-mică ține cursuri cu învățătorii din județ

Județul Târnava-mică are pământ roditor destul. Acest pământ însă nu se poate folosi tot pentru cereale. Cel mai mult e bun pentru creșterea de animale, pentru pomi și pentru vie.

Acest lucru l-a băgat de seamă Camera de agricultură a județului, de aceea și-a pus în gând să împinteneze atât creșterea animalelor, cât și cultivarea pomilor și a viței de vie. Spre scopul acesta, în zilele de 12, 13 și 14 August a aranjat un fel de școală practică, la care a chemat pe toți învățătorii și pe alți oameni dornici de învățatură cu folos din județ.

Și au venit 60 de învățători, 3 preoți și 10 săteni.

Invățăturile le-au dat domnii *Emil Negruțiu*, președintele Camerei de agricultură; *Traian Boeriu*, consilier agricol; *I. Tittes*, șeful de cultură al Camerei; *I. Schöppner*, pepinierist, vinicultor din Orăiești; *Teodor Stota*, revizor școlar pensionar; *Alexandru Maior*, mare stupar și *Othmar Khell*, funcționar al Camerei și șeful pivniței dela Prefectură.

În ziua întâiu s'a vizitat Pepiniera Camerei dela Cornești. Aici a vorbit mai întâiu domnul Emil Negruțiu, ară-

tând însemnătatea învățăturilor ce se vor da și îndemnând pe învățători să le primească cu toată dragostea. Apoi vorbește d. Traian Boeriu despre pepinierele comunale în legătură cu legea plantării drumurilor, a coastelor și a pășunatelor.

Spune, că pepiniera de pomi dela Cornești are o întindere de 9 jugăre și jumătate. E așezată pe malul Târnavei-mici. Are 35.000 pomișori altoiți din anul trecut și 55.000 pueți port altoi, plantați în primăvara aceasta. Și Camera de agricultură dorește ca în fiecare an să se împartă în județ pomișori altoiți cu un preț foarte mic sau chiar gratuit.

Dă învățături cum trebuie să fie pământul pepinierii comunale, cum se poate îngrădi pepiniera cu cheltuială mică și cum se desfunde pământul.

Pe urmă d. Emil Negruțiu conduce pe învățători la câmpul de încercare, unde se cultivă vre-o opt soiuri de porumb și arată ce soi de porumb e mai potrivit pentru județul Târnava-mică.

Pe lângă câmpul de încercare, d. Negruțiu a mai arătat și o frumoasă semănătura cu *Sota*, arătând cum se cultivă și ce folos se poate trage din aceasta plantă.

Tot în ziua aceasta, după amiază, d. Tittes a arătat feluritele mijloace prin cari se pot apăra și se pot curăți pomii de boale. Și în fața tuturor a curățit un pom mare, dând învățături amănunțite, despre felul cum trebuie să se facă curățirea.

În ziua a doua, 13 August, învățătorii au făcut practică de altoit sub supravegherea dlui Tittes. Fiecare învățător a altoit câte 25—30 de pomi, însemnându-se pe fiecare cine l'a altoit, pentru ca să-l cunoască în anul viitor și să vadă dacă a reușit.

În după amiaza acestei zile s'a vi-

Foia „UNIRII POPORULUI”

Salome și sf. Ioan Botezătorul

de Șerban Filon inv.

Pentru Irodiada Salome era lumina ochilor, iar pentru Iudea era inchipuita principesa, care se bucura de dragostea mamei sale și chiar de alui Irod, unchiul și tot odată tatăl ei vitreg. În vremea când trăia ea se lăstește vestea că un bărbat — pustnic, îmbrăcat în păr de cămilă, străbate Iudea, mergând din oraș în oraș și din sat în sat, ținând cuvântări poporului, predicând viața plăcută lui Dumnezeu. Acest bărbat sbiciuiește poporul pentru păcatele sale și prezice nimicirea Palestinei, care după profeția lui va ajunge soarta Sodomei și a Gomorei, pentru păcatele poporului.

— Cine e acel predicator? — întreabă Irod dela soldații săi — care tulbură poporul.

Soldații îi răspund că se numește Ioan și e prorocul care a înviat din mormânt.

— Profetul Ilie a murit! — strigă Irod — și morții nu se mai scoală din mormintele lor.

— Și ce predică noul profet?

— Că va veni Domnul, care e fiul omului, și va răscumpăra lumea. A și venit Mesia, pe care el îl va boteza în apa Iordanului, de aceea se numește el Ioan Botezătorul.

După spusele soldaților Irod s'a supărat

și a dat poruncă să i-se aducă înainte noul profet.

Ioan Botezătorul s'a prezentat în fața lui Irod, cărui i-a vorbit cu îndrăzneală despre viața păcătoasă a oamenilor. Irod a ascultat cu toată atenția vorbele pline de înțelepciune ale lui Ioan și s'a convins că noul profet nu e numai înțelept, ci și foarte blând și bun, fiind vrednic de cinstea ce-o primește dela popor. Ioan a început să-i certe și să-i arete și lui Irod că trăiește în păcate mari și grele, pentru că a luat soția fratelui său Filip, pe Irodiada, drept soția sa.

Irodiada, auzind aceasta insultă pe dreptul a lui Ioan Botezătorul, s'a tulburat și s'a mâniat foc pe Ioan, cerând lui Irod ca să sfârșească cu acest om, care are așa mare îndrăzneală în fața suveranului.

După dorința soției lui, Irod a închis pe Ioan în temniță.

Când, Salome fiica Irodiadei a auzit despre tot ce s'a petrecut la curte, s'a născut în ea dorința de a-l vedea pe profetul din închisoare.

Deci s'a dus la păzitorii închisorii și i-a întrebat dacă e tânăr sau bătrân omul acela?

— Tânăr, înalt și frumos — răspuseră aceștia.

— Și cum vorbește?

— Glasul lui e dulce, asemenea sunetelor harfei, străbate inimile și rinichii.

— Trebuie să-l văd și să vorbesc cu el.

— Nu se poate, principesa — răspuseră păzitorii — viața noastră e în primejdie dacă lășăm pe cineva la el în închisoare.

— Vă ordon ca imediat să deschideți porțile închisorii.

Păzitorii nu au avut îndrăzneală să se opui. Salome a intrat în închisoare și s'a oprit în fața celui închis.

— Cine e această femeie care îmi tulbură singurătatea închisorii? — întreabă Ioan.

— Sunt Salome, fata Irodiadei! Vorbește numai, vorbește, tinere bărbat, ce plăcut mi-e glasul gurei tale.

— Irodiada e femeie păcătoasă, precum și sufletul tatălui tău vitreg e încărcat cu grele păcate.

— Nu certa în fața mea pe mama și nu aminti păcatele tatălui meu vitreg.

Vezi, eu cu dragoste mă apropii de tine.

— Inapoiu, fata Babilonului! Nu te apropii de mine.

Spune deci, ce să fac, ca să fiu vrednic de tine.

— Acopere-ți capul cu cenușă, mergi în pustie, caută pe fiul omului și plângi păcatele părinților tăi.

— Și dacă aceste le voui face, pot nădăjdui că vei fi al meu?

— Depărtează-te dela mine fata păcatului, nu-mi vorbi, nu te ascult, eu numai glasul Domnului și Dumnezeului meu îl ascult, pe tine împreună cu ai tăi te desprețuiesc.

Salome, plină de mânie, a părăsit închisoarea, gândindu-se, cum să-se răsbune pe Ioan Botezătorul, pentru această purtare față de ea. Prilejul răsbunării nu a întârziat mult.

zitat pepinera de vițe de vie de lângă Adămuș și pepiniera de vițe a dlui Schöppner dela Orăești. Aici d. Schöppner a arătat toate feliurile de lucrări ce trebuie să se facă într-o pepinieră de vițe de vie, precum și chipul cum se poate apăra vița de vie de diferitele boli și mai ales de peronosporă.

În 14 August, s'a vizitat lotul Camerei dela Adămuș, unde dl Emil Negruțiu vorbește despre chipul cel mai potrivit de a cultiva cereale, despre însemnătatea îngrășămintelor, a arăturilor de tot felul și cum se poate face gunoi artificial.

Tot la Adămuș, Camera de agricultură are și o livadă de pomi, în care învățătorii au putut vedea, cum se umple lipsurile și cum se curăță, vâruie și îngrășă un pom.

În aceasta livadă, s'a construit de curând și un cotet pentru galițe, în care se pot creșta 40 de găini. D. Emil Negruțiu arată, cum trebuie să se facă o creșcătorie de galițe, care e cel mai potrivit loc pentru ele și ce soiuri de galițe sunt mai bune.

S'a putut vedea aici și o clocitoare artificială cu 350 ouă. Chiar atunci au început a ieși puii din ouă.

În aceasta zi după amiază, cursurile s'au ținut la Diciosânmărtin, unde s'a vizitat pepiniera de salcâmi, apoi stupina dlui Teodor Stoia și stupina dlui Alexandru Maior. Atât d. Stoia cât și d. Maior au dat frumoase învățături despre stupărit.

Pe urmă, în pivnița de vinuri dela Prefectură, dl Othmar Kheil a dat sfaturi bune, cum trebuie îngrijită o pivniță, cum se curăță vasele și cum se pregătesc pentru a primi mustul și vinul.

Apoi gustându-se din partea tuturor, vinurile alese din aceasta pivniță, cursurile s'au sfârșit. Dl Stoia mulțamește

La curtea împărătească se fac pregătiri pentru o mare sărbătoare. Irod își serbează ziua nașterii sale. Sf. Evanghelie dela Marcu amintește în capitolul 6. că în ziua nașterii lui Irod au fost prezenți o mulțime de oaspeți la casa lui. Când petrecerea și voia bună era la culme, Irod roagă pe Salome ca să distreze pe oaspeți cu jocurile ei și să ceară orice în cinste, chiar și jumătate din împărăția sa și îi va da ei. Această făgăduință a întărit-o prin jurământ.

Salome a început să joace și jocurile ei erau din ce în ce mai murdare și fără rușine. Aceste jocuri au încântat pe oaspeți și pe Irod, care imediat a cerut fetei, să-și spuie dorința. Salome merge întâiu și vorbește cu mamă-sa, cerându-i sfatul ei. După aceea iarăși se prezintă între oaspeți și cere, ca să i-se dea capul lui Ioan Botezătorul pe tîpsie de argint.

Irod la această crudă dorință a rămas uimit, neputându-se hotărî imediat.

S'a temut că poporul se va răscula pentru viața acestui om drept și sfânt. Dar în urma jurământului făcut în fața oaspeților, socotea că trebuie să-și implinească făgăduința. Deci a dat ordin călăului să decapiteze pe sf. Ioan Botezătorul, pentru dorința unei femei păcătoase.

Așa și-a răsbunat Salome, pentru că a fost certată pentru viața destrăbălată ce-o ducea ea împreună cu ai ei.

Dlui Emil Negruțiu pentru că a făcut începutul acestor cursuri, pline de învățături bune și folositoare și cere ca să le continue și în anii viitori.

Cuceririle științei

(Dela Secțiunile „Astrei“)

Dumnezeu i-a dat omului, de când l-a zidit, porunca să „stăpânească pământul“. Sub numele de pământ nu se înțelege numai uscatul ci și apele și văzduhul, adică întreaga lume cu care omul vine în atingere, la care poate ajunge prin simțurile sale.

Ziditorul nu i-a dat omului o menire și o moarte, fără ca să-i dea și mijloacele prin care să se poată îndeplini această menire. Mijlocul de căpetenie pe care ni l-a dat Domnul e setea noastră nemărginită de a cunoaște și pătrunde tot mai multe lucruri, iar unealta prin care putem cunoaște tot mai multe taine e mintea, înțelegerea noastră.

Înarmați cu nisuița de a ști și cu mintea, oamenii dela zidirea lor și până azi au câștigat tot mai multe cunoștințe și au pătruns tot mai multe taine ale firii. Prin priceperea lor oamenii au descoperit o mulțime de puteri de ale firii și le-au pus în slujba lor. Au învățat să folosească piatra, lemnul, fierul și toate metalele; să ardă cărămida, să facă ciment, să umble cu corăbiile pe apă și pe sub apă, și cu aeroplanelle în văzduh. Au cunoscut puterea aburului (a vaporilor), a benzinei, a electricității și pe toate le-au pus să lucreze în locul lor. Nici nu putem bănuși până unde va ajunge cucerirea științei, care se face cu ajutorul minții noastre și cu imboldul firesc al omului de-a ajunge la mai bine, la mai multe cunoștințe și bucurii.

Adevărul e că fără duhul nostru înțelept și fără setea de cunoștință și de mai bine, omenirea ar fi în rândul animalelor necuvântătoare. și ar locui și azi în peșteri, ca fiarele.

De aceea se cade să mulțumim în toată vremea ziditorului că ne-a făcut „după asemănarea Sa“. Și să nu ne lăsăm după acel rătăciți cari spun că cuceririle științei sunt scorniturile diavolului.

Intr'adevăr sunt mii de rătăciți dela credință cari umblând pe sate înfrică pe oameni spunând că s'a apropiat sfârșitul lumii fiindcă în marile fabrici, în uriașele vapoare cari cutreeră mările, în aeroplanelle, văd semne de sfârșitul lumii.

Ei adică tâlcuesc greșit unele proocii din legea veche, unde se vorbește de paseri de fier și alte semne.

Tot ce vedem noi azi descoperit de mintea iscoditoare a omului și pus spre folosul și trebuința lumii, e făcut de omul cu-

minte, căruia Dumnezeu i-a dat porunca să „stăpânească pământul“. Și mii de mii de ani de acum înainte, cât o fi să țină lumea, oamenii vor urma mereu porunca lui Dumnezeu, și nu vor ajunge să descopere toate legile și tainele firii, ca să stăpânească deplin pământul.

E altă vorbă că oamenii nu folosesc numai spre binele lor tot ce le pune la îndemână cuceririle științei. Dinamita a fost menită de cel ce a descoperit-o, să ne ajute să spargem stâncile. Dar păcătoșii și nemernicii ucid cu ea și oameni și sparg case și palate. Aeroplanelle n'au fost descoperite ca din ele să se arunce ghiulele și gazele ucigătoare, ci ca omul să poată străbate mai ușor depărtările. Și așa mai departe, cu toate cuceririle științei.

De aceea vom spune: cuceririle științei trebuie să meargă mână în mână cu creșterea bunătații omului și a dragostei dintre frații. Atunci aceste descoperiri nu vor fi folosite decât spre binele tuturor.

Desigur oameni răi, gata de crimă, au fost și vor fi totdeauna în lume. Cu secură, după ce a fost făcută de mâna omului, s'au găsit tâlhari cari au ucis și vor ucide. Dar pentru acești câțiva, cine ar putea spune că era mai bine dacă omul nu știa să-și facă și alte unelte?

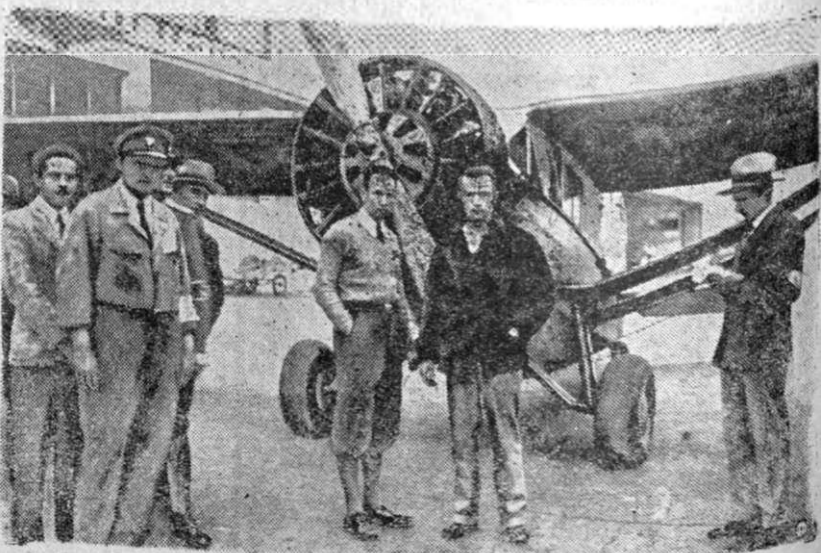
Omul cuminte trebuie să fie cu băgare de seamă la toate descoperirile științei, și să le folosească, pe cari le poate, spre binele său și al semenilor săi.

Tineri primiți la Teologia din Blaj. Joi, în 20 August, s'a făcut la Blaj primirea la sf. Teologie. Și-au înaintat cereri 66 de tineri, dintre cari 64 aveau bacalaureatul în regulă, 1 avea diploma de învățător, și altul absolvent alor 7 clase liceale. Au fost primiți 20 de inși, cei mai buni la note, toți cu bacalaureat. Dintre aceștia 3 se vor trimite la Roma, iară 17 vor studia la Blaj. Dintre acei ce au cerut primirea, 4 sunt fii de preoți; 4 de învățători; 1 de funcționar; 4 de meseriași; 1 de comerciant și 25 de țărani, 20 au terminat liceul la Blaj, 10 la Aiud, 8 la Turda, 5 la Tg. Mureș, 5 la Dumbrăveni, 3 la Alba-Iulia, 2 la Bistrița, 2 la Dej, 2 la Sibiu, 2 la Beiuș și câte unul la Năsăud, Cluj, Făgăraș, Orăștie și Gherla.

Călugărițe nouă. Luni, 17 August, s'au primit la călugărie, la mănăstirea surorilor din Blaj, 9 fete cari au fost declarate novice sau candidate, zece novice au depus voturile vremelnice pe câte 3 ani, iar o soră care a făcut voturile pe 3 ani, a făcut atunci voturile pe viață. La sf. liturghie slujită cu acest prilej au luat parte și rudeniile nouălor călugărițe.

Zburători peste Oceanul Atlantic

Iată că astăzi nu mai este mare mirare a sbura peste Ocean. Aproape în fiecare lună întreprind câte un sbor oamenii cu capul în mână. Pe chipul nostru se vede un aeroplan cu care au sburat dela America la Berlin dnii Clyde Pangborn (cel din stânga) și Hugh Herndon (cel din dreapta), iar dela Berlin au luat-o spre Moscova (capitala Rusiei).

Cei uitați

de pâr. Ion Agârbiceanu

Poporul românesc e laudat pentru multe însușiri frumoase. Intre acestea este bunătatea inimii, cu care îl îndeamnă să ajute pe cei săraci și năcăjiți, pe bolnavi și pe alți nenorociți. Românul are o inimă milostivă, Cerșetorul care ți-o călcat pragul rar iasă din casa ta fără un ajutor: un pumn de făină, o bucată de pâine, o pișcătură de dulce, un ban. Rari sunt românii sgârcoți care scot de spate din casa pe cei săraci, umplându-i de ocară.

În urma acestei inimi milostive a românului ar trebui ca la noi să le meargă mai bine săracilor, bolnavilor, văduvelor și orfanilor decât la alte neamuri, cu inimă mai strămtă.

Și totuși nu e așa!

În satele și orașele noastre trăiesc săraci și mai ales bolnavi în împrejurări neasemănate mai grele decât la alte neamuri. Inima bună, sufletul milos nu e de ajuns, pentru ca suferința să plece din rândurile săracilor și bolnavilor noștri. E nevoie de a ști și folosi această bunătate de inimă pentru ca ea să dea roade.

Ceea ce ne sare mai întâi în ochi în viața românească atât la orașe cât și la sate, este că românul ajută pe cel ce-i calcă pragul, dar habar n'are și nu-l doare capul de cel ce nu vine, ori nu poate veni să-i ceară ajutor.

Sunt, mai ales la sate, săraci și cerșitori care adună în fiecare zi mila cu desaga, așa că și pot hrăni grăsunul din cotețe, sau neamurile, dar sunt și săraci și bolnavi părăsiți de cari nu se îngrijește nime.

Câtă vreme săracul sau bolnavul poate deschide singur portile ogrăzilor, nu mor de foame. Creștinii cu inimă bună îi văd și-i miluesc. Dar când bătrânețele sau boala îl ținutesc în casă sau în pat și nu au nici o rudenie mai apropiată, acești nenorociți ajung adeseori să rabde de foame. Nu pentru că nu li-s'ar putea veni într'ajutor, ci pentru că lumea îi uită și nu se interesează nimeni de ei.

E, așadar, lipsă de organizarea ajutorului care ar trebui dat în fiecare sat celor săraci și bolnavi. lucru ce se face la alte neamuri, în alte țări, cu popoare mai puțin darnice decât românii, dar nu se face încă la noi.

Și nu e greu, nici costisitor a se organiza acest ajutor în fiecare sat. Pot face acest lucru episcopiile, bisericile, în care totdeauna sunt fruntașii satelor, o pot face unde sunt, reuniunile de femei creștine, dar o poate face fiecare primărie. Mai potrivit ar fi ca fiecare sat să ia între cheltuielile lui anuale o sumă potrivită după numărul bolnavilor și săracilor neputincioși, de care nu are cine îngriji și suma aceasta să o dea biserica pentru ajutorarea acestora.

Preotul ar ține un catastih cu toți bolnavii, iar bărbați și femei, creștini buni, s'ar îndatora să îngrijească și cu ajutorul dela comună de acești nenorociți ai satelor, cari ajunși la mari neputințe, trăesc adesea ori mai rău ca dobitoacele, nu din lipsa milei din sufletul românesc, ci fiindcă nu avem organizată ajutorarea celor lipsiți. Și cu toată bunătatea noastră, e semn de sălbătăcie, când găsești pe satele noastre bolnavi cărora eu zile nu le deschide nime ușa.

Cum scoatem petele din albituri. Pefele le spălăm în apă oxigenată, pe care o cumpărăm dela farmacie. Pe urmă albiturile le spălăm în apă naturală, pentru că apa oxigenată atacă și strică albiturile.

I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile a sosit acasă. După o cură de aproape patru săptămâni, făcută la băile Sângeorz, jud. Năsăud, și la clinica din Cluj, I. P. S. Sa Mitropolitul Vasile a sosit Marți, 25 August, la reședința sa. La gară a fost întâmpinat de pâr. vicar arhiepiscopesc Dr. Ambroziu Chețianu, de toți pâr. canonicii aflători la reședință și de numeroși preoți și credincioși.

Exercițiile spirituale pentru preoții din Arhidieceză. Luni, 24 August, au început la Seminarul teologic din Blaj exercițiile spirituale adecă deprinderile sufletești pentru preoți, pe cari le ține Preacuvioșia Sa pâr. călugăr Augustin Pop dela mănăstirea Bicsadului. Aceste exerciții țin până Vineri 28 August și le ascultă ca la 100 de preoți din Arhidieceză. Luni în 31 August, începe seria a doua, care ține încă 5 zile, până în ziua de 4 Septembrie, la cari vor lua parte alți o sută de preoți arhidiecezăni.

O candidată de sfântă, dintre pieile roșii. Episcopul de Albany (Statele Unite Nordamericane) a cerut sf. Părinte dela Roma introducerea procesului de beatificare pentru servitoarea lui Dumnezeu Cateri Tekokw'tha, o indiană (piele roșii) din America de nord. Ea s'a născut la anul 1656 din tată păgân și mamă creștină. Fînd botezată s'a retras între creștinii indieni din jurul fluviului St. Lawrence, unde a trăit o viață cu adevărat sfântă până la moarte, anul 1684. Intrucât sf. Părinte va afla destule semne de sfințenie, va porunci să se introducă cel dintâi proces de beatificare al unei piei roșii.

Mare jale în învățământul secundar. Dl Iorga, ca ministru al instrucțiunii (învățământului), a urmat politica fostului ministru la acest despărțământ și a mai desființat 54 școli secundare. Din acestea 39 au rămas să fie susținute de comitetele școlare, iar 14 neputând fi sprijinite de comitete, rămân complet desființate. 340 profesori au rămas fără catedră, dintre cari 176 au rămas pe loc la școlile ce trec pe seama comitetelor școlare, 105 au fost încadrați la alte școli și 44 au rămas fără de catedre. Iată unde a adus proasta politică școlară a dlui dr. Angelescu, care a tot înființat la școli și astfel a înmulțit de așa oamenii cu diplome, încât astăzi nu mai pot trăi, sunt aruncați pe drumuri și mor de foame

cu diplomele în mână. Dl dr. Angelescu este, pe cât știm, cel mai bogat om al României. S'ar cuveni acumă să se îngrijească D.-Sa de acești nefericiți!

Un învățat păcălit prost. Profesorul Ioan Băncilă dela liceul „Matei Basarab” din București face studii de geologie (cunoașterea pietrilor) prin țară. Mai săptămânile trecute D.-Sa a fost prin comuna Ghimeș din jud. Ciuc, ca să studieze pietrele din acel ținut. Ajungând pe la podurile peste cari trece trenul prin acele ținuturi, podurile păzite de armată, soldaților li-s'a părut suspect, cu atât mai ales că desagii îi erau plini de dinamită. Luat la răspundere, profesorul Băncilă le-a arătat desagii, cari erau plini de pietri, (de dinamită nici pomină), icoane și cărți franțuzești. Sergentul Jipu l-a dat deci drumul, dar soldații nemulțumiți și nedumeriți au făcut arătare la companie, spunând, că au prins un bolșevic primejdios, pe care sergentul Jipa l-a eliberat. După mai multe cercetări ofițerii s'au convins că sergentul Jpu avea dreptate și că primejdiosul bolșevic era un profesor învățat care căuta să studieze pietrele din acele ținuturi.

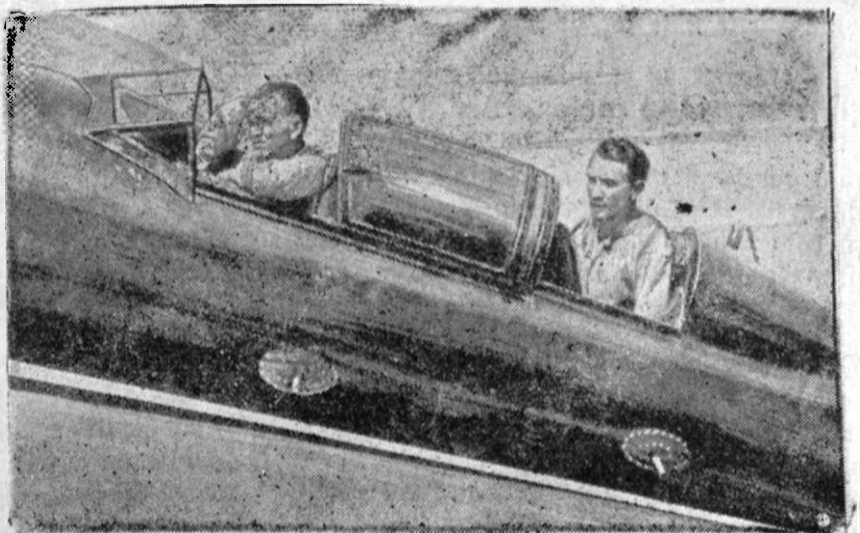
Pustiirile marelui vânt la Blaj. Vineri după masă, pe la orele 5, un mare vânt a cuprins orașelul nostru, vânt care a făcut o mulțime de stricăciuni. Mai întâi a ridicat un prav, cum n'am văzut de când suntem, așa că nu vedeai nici la un pas. Pe urmă a doborât două case noi ce se zideau de curând dinco' de Târnava Mare, pe locurile primite la expropriere, a dărâmat o mulțime de stâlpi dela conductul electric, a scos din rădăcină nenumărați arbori și a rupt crengițe cu nemiluita. Un stâlp dela conductul electric de pe calea ce duce dela Blaj la Petrisat, a căzut pe o copilă din aceea comună, frângându-i o mână pe mai multe locuri. A fost un vânt, cum nu s'a mai pomenit-la Blaj de zeci de ani, făcând o mulțime de stricăciuni.

Porcii sălbateci nimicesc roadele hotarelor. În foarte multe comune porcii sălbateci, înmulțindu-se în mod îngrozitor, coboară din păduri și nimicesc roadele hotarelor. Cauza este că statul n'a prea dat îngăduință de vânat și astfel fiarele s'au înmulțit din an în an. Sătenii din satele păgubașe să ceară guvernului, prin senatorii și deputații aleși, stărpirea fiarelor sălbatece, că destulă pagubă au bleșii oameni prin scăderea prețurilor bucatelor, să nu mai pățească și alte nenorociri.

Pod peste valea Telușului. Peste valea, care trece prin Teiuș, se ridică un pod mare de fier, care se termină pe 1 Octomvrie. La inaugurarea lui, va lua parte și Dl Ministru al comunicațiilor, V. Vălcovici. E unul dintre celea mai însemnate poduri din județ.

Sburători unguri

Sburătorii unguri Endres (pe chipul nostru cel din stînga) și Magyar (cel din dreapta) au sburat în 13 ore și 50 minute peste Oceanul Atlantic, din America la Budapesta și astfel au întrecut în înălțime pe ceilalți sburători. Ungurii sunt foarte făloși de sburătorii lor, cu toate că amândoi sunt Șvabi din Banat, Endres având și acumă încă nume șvăbesc, iar Magyar maghiarizându-și numele șvăbesc. Halal de așa Unguri!

Nouă persoane înecate în Olt. Aproape de revărsarea Oltului în Dunăre, în dreptul comunei Cileni, nu departe de orașul Corabia, podul umblător de peste Olt era, în ziua de 20 August, în reparație. Doi locuitori din această comună voind să treacă Oltul, au intrat într-o luntre, pe care se mai aflau 20 de persoane, femei și copii. Luntrea, ajungând la apă mare și într'un vârtej, s'a răsturnat și scufundat, înecându-se 9 persoane, dintre cari numai două cadavre s'au putut pescui până acuma.

Un pădurar ucigaș. Țăranul Ioan Todica din Chitcani, lângă Tighina, plecase cu căruța la câmp ca să încarce și să aducă acasă papură. Ajungând la fața locului, când a voit să înceapă a încărca, a observat că-și uitase acasă trei țărushi, fără de cari nu putea încărca. Cum până acasă era departe și ar fi pierdut multă vreme dacă s'ar fi înapoiat să ia țărushii, s'a apucat și a tăiat trei țărushi din pădurea obștei care era aproape. Observându-l pădurarul Grigore Jurcovich, a venit să-i ia căruța cu cali și să-i ducă la ocol, iar numitului țăran să-i dreseze (facă) proces verbal. Țăranul s'a opus, preferind să fie trimis în judecată, dar să fie lăsat să meargă acasă cu căruța. S'a născut deci o ceartă aprigă între pădurar și țăran, după care pădurarul a tras cu arma în țăran, rănindu-l la un picior. Acesta căzând la pământ, a început să strige. Atunci pădurarul i-a mai tras încă un foc de armă în cap. Nenorocitul a mai trăit câteva ore până a fost dus la spital, unde nu peste mult a murit, rămânând după el soția și trei copii nevrâstnici. Pădurarul a fost deținut. — De câte ori nu pedepsește Dumnezeu cu pedepse foarte mari un furt mic, cum s'a întâmplat și în cazul acesta. Să nu lăcomim deci nici decum la ceea ce este al altuia, că nu ne aducebi necuvântare, ci blăstăm.

O copilă omorâtă de o vacă. Copila de 13 ani Evdochia Balaban din Olișcani, de lângă Orhei, era cu vaca la păscut. Ca să nu scape vaca și să nu țină frânghia tot în mână, și-a legat frânghia cu un laț, de mână. Vaca, sperându-se, a luat-o la fugă pe câmp, târând fetița după sine, până a murit.

O mare rușine pentru țara noastră. Cu prilejul vizitei dlui Venizelos, ministrul președinte al Greciei la noi în țară, întâmplată zilele trecute la Brașov, Sinaia, București și Constanța, dl Venizelos coborîndu-se la București din vagonul său special, cineva i-a furat un geamantan. După scurte cercetări, poliția a dat de urma geamantanului, pe care l-a predat dlui Iorga, iar acesta legației grecești din București. — Ce rușine pe țara noastră, că se pot întâmpla astfel de hoții, chiar și cu prilejul vizitei unui ministru președinte străin la noi! Ce vor spune gazetele străine cetind această știre? Bagseamă a făcut-o vreun rău voitor al țării, anume ca să-și poată bate joc de noi.

Căzuți în prăpastie dela o înălțime de 5.400 metri. Mai mulți învățași și excursioniști germani încearcă să urce cel mai mare munte al lumii, care este Himalaia din Asia. Doi dintre acești cutezători și-au pierdut echilibrul (cumpăna) și au căzut în prăpastie, dela o înălțime de 5.400 metri.

Aviz de cununie. Dșoara Dr. Camilla Trencsiner, medie în Blaj și Dl Geza Grün directorul Băncii Generale de Credit S. A. Sucursala din Blaj, cu onoare invită pe toți cunoscuții la celebrarea cununiei lor, ce se va ține la 30 August ora 1 p. m. Str. Avram Iancu 31.

Cea mai frumoasă femeie din Roma. Săptămânile trecute a murit, — urcând la o nouă mănăstire făcută de ea, care se afla la o înălțime de 3 mii metri, — în urma unei boale de inimă, Preacuvioasa Charlotta Rudini, stareța mănăstirii călugărițelor carmelitane din Chambery în Savoya. Adurmita în Domnul a fost pe vremuri cea mai frumoasă femeie a Romei, și s'a măritat, în vârstă de 16 ani, după un milionar italian. A trăit o viață ușurată și a străbutut, călare, aproape întreagă Europa. Toată lumea o admira, chiar și la curțile împărătești din St. Petersburg, Viena și Madrid. Intr'o bună zi însă, — după ce văduvise dar mai era încă tânără și frumoasă și peștită de o lume întreagă de domni mari —, Charlotta Rudini, care își avea obârșia dintr'o familie nobilă din Sicilia, își împărțise întreaga sa avere săracilor și se retrase la mănăstirea carmelitanelor din Chambery, unde, prin pilda sa de viață smerită și cucernică, fu aleasă nu peste mult de stareță. Moartea a ajuns-o, cum am spus și mai înainte, pe cale, vizitând noua mănăstire a călugărițelor carmelitane, care se zidise sub îngrijirea ei.

Maria din Vadul Bihorului și M. Sa Regele Carol II. Am arătat anul trecut în gazeta noastră că reîntorcându-se M. Sa Regele Carol II. cu aeroplanul în țară, a trebuit să se coboare în marginea comunei Vad din Bihor. Fiindu-i sete, a voit să bea apă, dar nu era fântână în apropiere și atunci M. Sa a cerut ulciorul cu apă dela fata Maria Mudura, care se afla în apropiere la muna câmpului. — Iată că Maria anul acesta a dat în dragoste cu un sergent de jandarmi, dar n'avea zestrea cerută prin regulamentul militar. Și atunci Maria s'a gândit că ar fi bine să ceară ajutorul M. Sale Regelui. Și a scris Maria Regelui și M. Sa și-a adus cu drag aminte de pășania din anul trecut și a dat voie ca Maria să se poată mărita și fără zestre. Drept mulțumită, mirii au poftit la nuntă și pe înaltul lor binefăcător.

Moartea unui mare erou. Zilele trecute a murit în Honolulu, capitala insulei

Hawai din mijlocul Oceanului Pacific, americanul Iosif Dutton, care 44 de ani a fost îngrijitorul leproșilor de pe aceea insulă. Adurmitul în Domnul a fost de origine protestant, a trecut însă, din cea mai curată convingere, la religia catolică, urmându-l pe părintele Damian, îngrijitorul leproșilor, la leproseria din Honolulu. După moartea păr. Damian, întâmplată la 1886, a urmat ca îngrijitor Iosif Dutton, „fratele Iosif” dupăcum îl cunoștea întreagă America. De atunci și până înainte cu câteva săptămâni fratele Iosif a îngrijit cu cea mai mare dragoste leproșii. După moartea guvernului Statelor Unite Nordamericane l-a adus cadavrul acasă în patrie, cu mare paradă, preamărindu-l ca pe unul dintre cei mai mari eroi ai statului. Iată ce e în stare să producă dragostea creștinească!

Cea mai ieftină școală din țară

Școala Normală din Cristur-Odorhei cu un splendid edificiu, situată într'o localitate climaterică, cu profesori bine pregătiți, pentru a veni în ajutorul elevilor săraci cari prin reducerea burselor cu 80% la toate școlile normale din țară sunt periclitați de a nu mai putea continua, a redus taxa de solva dela 10.000 mii Lei din anul trecut, la 5.000 (cinci mii) Lei, suplinind restul din venitele fermei. Deci pentru suma de 5.000 Lei, elevul va primi: casă, masă, spălat, luminat, încălzit, îmbrăcat etc. etc. Această sumă se va plăti întreagă îndată la înscriere (1 Septembrie). Locuri sunt în toate clasele.

DIRECȚIUNEA

Direcțiunea școlii normale de fete, Blaj.

Cluj

Spre orientare aflăm de necesar să accentuăm că în anul școlar 1931—32 la școala normală de fete din Blaj va fi cl. IV, V, VI, VII.

Ordinul Ministerial că nu există la școala normală în anul școlar 1931—32 cl. I se referă la școlile statului cari au funcționat cu I—VII clase, iar nu la cele cu IV—VII, cum e a noastră.

DIRECȚIUNEA.

După întoarcerea Zeppelinului dela Polul Nordic

Am fost arătat și noi în gazeta noastră că marele balon german „Zeppelin” a făcut o călătorie la Polul Nordic. Reîntorcându-se cu bine la Berlin, conducătorii au fost salutați de cetățenii Berlinului, în frunte cu primarul orașului. Chipul nostru ne arată în depărtare „Zeppelinul” și în apropiere primirea la Berlin a conducătorilor lui. Cel însemnat cu 1 este primarul orașului Berlin, cel cu 2 este Dr. Eckener, conducătorul marelui balon, cel cu 3 profesorul rus Samoilovici, care l-a însoțit pe dl dr. Eckener la Polul Nordic.

Plante ce dau fire de țesut

3. **Urzicile.** Între plantele ce dau fire de țesut, se pot socoti și urzicile.

Se găsesc pe aproape toate gardurile. Podoaba locurilor părăsite și a șanțurilor o fac urzicile.

Cresc mari de un metru și mai bine. În pământ au un cotor, de pe care cresc în jos rădăcinile, iar deasupra cresc ramurile lungi, în patru dungi și goale pe dinlăuntru.

Pe ramuri sunt frunzele cu marginile crestate parcă ar fi dinții unui firez și florile mărunte pe cari vântul le ajută să rodească.

Animalele nu se prea ating de urzici, fiindcă pe frunze și pe ramuri sunt mulți perișori mici, în care se află un fel de apă arzătoare, care ajungând pe piele face beșici, ce ustură amar.

Pe la sf. Gheorghe, feciorii și fetele se bat cu urzici. Pe pielea celor bătută cu urzici, se fac beșici și simțesc mâncărime mare. Această mâncărime e pricinuită de perișorii urzicilor. Când urzicile ating pielea, perișorii intră în piele, vârful lor se rupe și iese din ei apa acea arzătoare, care face mâncărimea.

Unele soiuri de urzici fac mâncărime așa de mare, că se simțeste ani de-a rândul.

Urzicile uscate nu fac pe pielea nici beșici nici mâncărime.

Pe ramurile urzicilor se găsesc fășii ca și pe cânepă și pe in. Acestea fășii se destramă și se torc în fire subțiri din cari se țese pânză. Mai ales în Germania și în Franța se întrebuințează multă pânză de urzici.

Pânza de urzici e foarte tare. Cei mai mulți saci sunt făcuți din pânză de urzici.

Prin India și prin alte ținuturi mai călduroase crește o urzică pe care în vârstă o numesc *Boehmeria*. Chinezii o numesc *chu-ma*. Din fășiile acestei urzici se fac funii și rociuri, și se țese și pânză. Această pânză e cu mult mai tare ca și pânza de cânepă și de in, și nici umezeala n'o atacă așa ușor.

Din frunzele de urzici tinere se pregătește și mâncare. Mâncarea multă de urzici înmulțește sângele și întărește oasele. Chiar și sângele stricat încă se poate lecu cu mâncarea de urzici.

Zeama ce se stoarce din urzici, e bună în contra scurgerilor de sânge, dacă se ia mai multe zile de-a rândul. E bună aceasta zeamă și în contra bubelor și a pistruiilor de pe față.

Rădăcina de urzică tăiată mărunț și fiartă într'un litru de apă e bună în contra mătreații și a căderii părului.

Cu fiertura de urzică se pot spăla și bubele și rănilor, cari în urma spălării se vindecă mai ușor.

Semința de urzică pusă în vinars, dă o beutură bună în contra frigurilor.

Când un copil este bolnav de vârsat și roșeața întârzie să iasă, e bine să se bată pielea bolnavului de 2—3 ori pe zi cu urzici. Boala se va ușura.

La durerea de încheieturi încă e bună bătaia cu urzici și folosește de bună seamă.

Urzicile sunt bune și pentru hrănirea galițelor. Mai ales puii, cari măn-

nâncă urzici cresc bine și se întăresc. Găinile cari mănâncă urzică uscată dau ouă multe. Iarna încă se poate da găinilor mâncare cu urzici. Acestea urzici se adună încă de vara, se uscă bine și se sdrobesc până se fac praf. Praful de urzică se păstrează într'un loc uscat și ferit de umezeală până iarna când se amestecă cu grăunțe și se dă galițelor.

Ion Popu-Câmpeanu

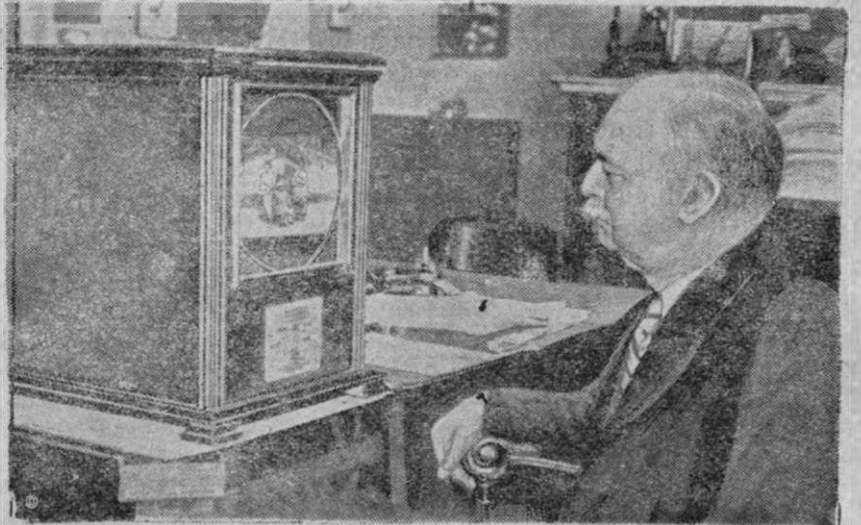
Bernhard Shaw salutat de prieteni

În numărul trecut am dat fotografia bătrânului englez Bernhard Shaw, care a împlinit de curând al 75-lea an al vieții. În chipul nostru bătrânul poet este primit și salutat de o mulțime de prieteni și ziaristi.

Chipuri trimise prin putere electrică

Lumea înaintează pe zi ce merge. Prin radio auzim tot ce se întâmplă în lumea mare încă în aceeași clipită, iar prin puterea electrică se pot, mai nou, trimite și fotografiile și orice chipuri într'o clipită dela o margine a lumii la cealaltă. În America „Columbia Broadcasting Company” trimite abonaților săi zilnic astfel de chipuri. Însă o mașinărie cu cari prinzi astfel de chipuri costă astăzi 150 dolari, așa că numai oamenii bogați și-o pot cumpăra. Pe chipul de mai sus

vedem pe vicepreședintele Curtis al acelei Company-i, privind în casa sa din Washington (capitala Statelor Unite Nordamericane) astfel de chipuri, cum sosesc pe firul electric.

Prăbușirea unei case la Madrid

În Strada Dr. Fourquet din Madrid, capitala Spaniei, s'a prăbușit o casă mare, îngropând sub ziduri mai mulți locuitori. Cauza prăbușirii a fost inginerul care a zidit-o prea slabă, voind să cruțe cât mai mult material, ceea ce nu acuma s'a întâmplat pentru întâia oară. Chipul nostru de mai sus arată această catastrofă în cele dintâi clipite ale nenorocirii.

Fel de fel

Cum putem curăți mai ușor geamurile. Cumpărăm dela farmacie spirit de salmiac și cu o răză înmulțată în această materie spălăm sticlele ferestrelor. Sticlele rămân curate ca cristalul și nu mai trebuie șterse a doua oră.

Cum se plantăm nucii. Nucii sunt niște pomi foarte folositori, cari, atât prin lemnul lor foarte bun pentru lucru și astfel foarte prețios, cât și prin poamele sale bune aduc mare folos sătenilor noștri. Ar trebui deci cultivați cât mai mult. Lucrul cel mai bun este dacă toamna punem în câte un culb 2—3 nucii cu coaja lor verde cu tot. Primăvara ele răsar. Din nucii răsăriți lăsăm pe cei mai puternici și după 2—3 ani îi mutăm în grădina sau câmpul unde avem de gând să-i cultivăm. Nu le place să fie închiși între alți arbori, ci să rămână liberi.

Cum se spală hainele de mătasă. Nu se spală în apă, ci în benzina. Varsăm într'un lavor 1—3 litri benzină, dupăcum e haina de mare. Haina o muțem în benzină dar nu o zolim. Apoi o scuturăm, nu o stoarcem, și o punem la uscat, nu la soare. Pe urmă o călcăm cu un fier. Benzina ce ne rămâne o lăsăm să stea, ca să se așeze murdăria pe fund, iară după aceea o scurgem într'o sticlă și o putem folosi și a doua sau a treia oră. Să băgăm însă bine de seamă, nu cumva să facem această spălare lângă foc sau în apropierea unei lampe ori lumine aprinse, pentrucă benzina explodează.

Plantă mai dulce ca zahărul. În Paraguay, o țară în America, se găsește o plantă, care are puterea de a îndulci de trei sute de ori mai tare decât zahărul. Planta aceasta se numește *Kaa-hee*. Dintr'un kilogram de plantă se scoate 58 grame de dulceată.

Ou de 7 kgr. greutate. În insula Madagascar a fost găsit un ou greu de 7 kgr. În el încap 150 ouă de găină. Pasărea, care făcea astfel de ouă, a trăit înainte de aceasta cu câteva milioane de ani. Neamul ei s'a stins de mult.

Redactor: IULIU MAIOR.

Aviz școlar

La gimnaziul de băieți cu internat „P. Șpan” din Baia-de-Arieș, județul Turda, Ținutul Moților, se primesc elevi în toate clasele (I-a—IV-a) începând din 16 August a. c. până la deschiderea cursurilor.

Taxa de înscriere este de 200 Lei, și se plătește în 2 rate. Taxa de întreținere în internat este de 500 lei lunar, cel mai ieftin internat din țară.

No. G. 1882—1931

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publicație că în baza deciziei Nr. G. 1882—1931 a judecătoriei de ocol Blaj, în favorul reclamantului avocat Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 4887 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Septembrie 1931 orele 4 p. m. la fața locului în Mănărade unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 șură cu paie, 1 car pt. vite, 1 coșer, 15 feldere de cucuruz, 500 litri vin, 2 buți goale în valoare de 9900 Lei — bani.

In caz de nevoie, și sub prețul de estimare.

Blaj, la 14 August 1931.
1477 (1—1) GH. OANEȘ portărel.

Nr. G. 2316—1931.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publicație că în baza deciziei Nr. G. 6347—1929 a judecătoriei de ocol Dicioșanmărtin în favorul reclamantului Roza Nicolae lui Nicolae repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea, Blaj pentru încasarea creanței de 7850 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Septembrie 1931 orele 4 p. m. la fața locului în Balcaciu unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 2 cai, o șură cu țigle, în valoare de 36.000 Lei — bani.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 14 August 1931.
1478 (1—1) GH. OANEȘ portărel.

Nr. G. 4171—1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publicație că în baza deciziei Nr. G. 4171—1930 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Banca Generală de Credit suc. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 10.000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Septembrie 1931 orele 2 p. m. la fața locului în Chester, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 mașină de cusut postav „Singer”, 4 buglanc, un ceas deșteptător, o șură cu țigle în valoare de 5450 Lei — bani.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 12 August 1931.
1481 (1—1) GH. OANEȘ portărel

Nr. G. 1547—1931.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publicație că în baza deciziei Nr. G. 1547—1931 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Banca Generală de Credit Blaj repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de de 8000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Septembrie 1931 orele 5 p. m. la fața locului în Cenade, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 8 oi, 2 scroafe, o vacă roșie, 2 stupi, în valoare de 7500 Lei — bani.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 12 August 1931.
1476 1—1 GH. OANEȘ portărel.

Nr. G. 2203—1931

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publicație că în baza deciziei Nr. G. 2203—1931 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului avocat Dr. Ilarie Aldea, pentru încasarea creanței de 484 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Septembrie 1931 orele 4 p. m. la fața locului în Bucerdea grănoasă unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 2 vaci albe, 1 coșer cu țigle în valoare de 7000 Lei — bani.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 12 August 1931.
(1648) 1—1 GHEORGHE OANEȘ portărel.

Nr. G. 6192—1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărei prin această publicație că în baza deciziei Nr. G. 6192—1930 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului avocat Dr. Ilarie Aldea din Blaj pentru încasarea creanței de 1267 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Septembrie 1931 orele 4 p. m. la fața locului în Sâncel unde se vinde prin licitație publică judiciară: 1 șură cu țigle, 2 vaci, 4 vite în valoare de 21.000 Lei — bani.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 12 August 1931.
(1480) 1—1 GH. OANEȘ portărel.

S'au estinț toate așa și cartea de rugăciuni:

„Lăudași pe Domnul”

aprobată de Excelența Sa Dl Dr. Valeriu Traian Frențiu, Arhiepiscop în Oradea se poate avea dela editor *Cornel Dărăbanth* protopop on., paroh în Ardeș jud. Satu-mare în legătură frumoasă de pânză cu inscripție și cruce aurită pentru 30 lei, în legătură foarte frumoasă de pânză 40 Lei și în legătură de piele-lux 90 Lei exemplarul.

La comandă de peste 10 ex., se dă 10% rabat. 1456 (2—6)

Cele mai bune cărți de cell

sunt fără îndoială „Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Iată numerii apărâți până acum:

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moștenii ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. Talcuirea apostolilor din Duminecile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Talcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Talcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an, în care află tot creștinul explicații apostolii, cari sunt cei mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. Taina tainelor: sfânta cuminecătură, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.